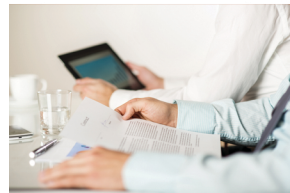
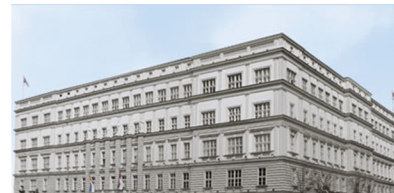

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 1
јануар 2015.
година LV
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2015.
година LV
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Душан Вујовић, министар финансија

Уређивачки одбор
Горана Грозданић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Горана Грозданић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стипручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Тел. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2015 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга када, на основу уговора закљученог са извођачем радова којим је предвиђено да ће лидер конзорцијума вршити промет извођачу радова, обвезник ПДВ – првобитни лидер конзорцијума наплати аванс за будући промет добара и услуга за који је тај обвезник ПДВ уједно и порески дужник и по том основу обрачуна ПДВ и изда рачун из члана 42. став 3. Закона, након чега дође до промене уговора о конзорцијуму на основу којег други обвезник ПДВ постаје лидер конзорцијума (првобитни лидер конзорцијума неће вршити промет извођачу радова) . . 13
-

-
2. Порески третман промета добара која су стављена у поступак царинског складиштења на територији Републике Србије – природног гаса, који је обвезник ПДВ извршио другом обвезнику ПДВ 2012. године. 17
 3. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара чија се набавка финансира из средстава зајма добијеног на основу Уговора о зајму (Пројекат – Прелазак са аналогног на дигитални сигнал) између ЈП „Емисиона техника и везе“ и Европске банке за обнову и развој 21
 4. Пореска стопа по којој се опорезује промет услуга превоза путника аутобусима у градском и приградском саобраћају 27
 5. Основица за обрачунавање ПДВ у случају промета добара за који обвезник ПДВ прима или треба да прими накнаду у износу нижем од износа набавне вредности предметних добара 28
 6. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга из области грађевинарства који, у оквиру грађења и доградње грађевинског објекта, врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, као и када обвезник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга у оквиру реконструкције постојећег грађевинског објекта? 30
-

-
7. Порески третман промета добара односно услуга у оквиру изградње зграде Амбасаде Републике Србије у Абуџи – Нигерија који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ 33
8. Да ли обвезник ПДВ који се бави давањем у подзакуп станова има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара која набавља у циљу опремања тих станова (нпр. намештај, кућни апарати, расвета и др.) одбије као претходни порез? 35
9. Порески третман првог пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта који се не сматра стамбеним објектом 38
10. Порески третман промета услуга клиничког испитивања лекова у случају када обвезник ПДВ, на основу уговора са страним лицем, организује клиничко испитивање лекова које врше здравствене установе у Републици Србији, тако што уговор о пружању услуга клиничког испитивања лекова закључује здравствена установа и обвезник ПДВ који организује клиничко испитивање лекова 41
-

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Примена одредаба члана 10. Закона о порезу на добит правних лица тј. да ли привредно друштво који стиче право власништва на имовини – на правима и стварима, по основу неновчаног улога оснивача – физичког лица, за који је повећан оснивачки капитал привредног друштва, има право на признавање расхода у пореском билансу по основу амортизације предметне имовине? . . . 45

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Како се утврђују просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге за сврху утврђивања основице пореза на имовину? 49
 2. Да ли је Републички фонд за здравствено осигурање обвезник пореза на имовину? 53
 3. Право на жалбу против решења надлежног органа јединице локалне самоуправе којим је утврђен порез на имовину 55
-

-
4. Како се, за потребе утврђивања основице пореза на имовину, разврставају објекти у својини привредног друштва које то привредно друштво издаје у закуп, а који су у пословним књигама тог привредног друштва евидентирани као инвестиционе некретнине? 57
5. Утврђивање пореза на имовину када су више лица обвезници на истој непокретности 60

ДОПРИНОСИ НА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Шта чини основицу на коју се обрачунавају и плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање по основу накнаде штете због незаконитог престанка радног односа? 63

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Да ли постоји могућност ослобођења од плаћања републичке административне таксе за пријем у држављанство Републике Србије? 67
-

ЦАРИНЕ

1. Снабдевање погонским горивом у Великом Градишту домаћих бродова који саобраћају према Румунији, а за које се излазне царинске формалности обављају у Кладову 69
2. Да ли би накнада за дистрибуцију коју домаће привредно друштво, по основу уговора, исплаћује страном привредном друштву требало да буде урачуната у царинску вредност робе која се увози? . . . 70

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли се врши умањење нето прихода лица у јавном сектору по основу уговорене накнаде за рад (по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу и сл.), као другог примања запосленог у јавном сектору, почев од 1. новембра 2014. године? 73
 2. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у АД „Драган Марковић“ у реструктурирању умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 75
-

-
3. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених у научноистраживачкој установи Институт за проучавање лековитог биља „Др Јосиф Панчић“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 79
4. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених у научноистраживачкој установи „Институт за ратарство и повртарство“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 83
5. Како се врши умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 88

**ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ
ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА**

1. Порески третман капиталног добитка који оствари резидент Швајцарске по основу продаје удела у резидентном привредном друштву 91
-

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли IMO Property Investments A.D. Beograd, који је разврстан у мало правно лице, може примењивати „пуне“ Међународне стандарде финансијског извештавања (МСФИ), с обзиром да има обавезу извештавања према групи којој припада у складу са МСФИ? 95
2. Шта се сматра испуњавањем услова за признавање и засебно исказивање у пословним књигама земљишта у односу на објекте? 97
3. Начин евидентирања трошкова ПДВ који се односе на услуге рекламе страног правног лица у пословним књигама Специјалне болнице која није обвезник ПДВ-а 102

ПЛАТНИ ПРОМЕТ

1. Правни третман измиривања новчаних обавеза пребијањем у ситуацији када су рачуни дужника у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате 105
-

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Да ли нерезидент може своје потраживање, настало по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидента, пренети на другог резидента – примаоца потраживања? 107

СТАРА ДЕВИЗНА ШТЕДЊА ПОЛОЖЕНА КОД ФИЛИЈАЛА БАНАКА У ДРУГИМ РЕПУБЛИКАМА БИВШЕ СФРЈ

1. Захтев за појашњење процедуре у вези са исплатом старе девизне штедње која је депонована у Љубљанској и Инвест банци 109

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у јануару
2015. године111
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга када, на основу уговора закљученог са извођачем радова којим је предвиђено да ће лидер конзорцијума вршити промет извођачу радова, обвезник ПДВ – првобитни лидер конзорцијума наплати аванс за будући промет добара и услуга за који је тај обвезник ПДВ уједно и порески дужник и по том основу обрачуна ПДВ и изда рачун из члана 42. став 3. Закона, након чега дође до промене уговора о конзорцијуму на основу којег други обвезник ПДВ постаје лидер конзорцијума (првобитни лидер конзорцијума неће вршити промет извођачу радова)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-261/2014-04 од 14.1.2015. год.)

Када обвезник ПДВ прими накнаду или део накнаде за будући промет добара и услуга за који је тај обвезник ПДВ уједно и порески дужник (у даљем тексту: аванс), дужан је да

по том основу изда рачун у складу са одредбама члана 42. став 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) и члана 20. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник). У коначном рачуну, који обвезник ПДВ издаје на дан, односно након извршеног промета добара и услуга, укупан износ накнаде (без ПДВ) умањује за износ аванса (без ПДВ), а износ ПДВ који је обрачунат по основу промета добара и услуга умањује за износ ПДВ који је обрачунат по основу примљеног аванса. Поред тога, ако обвезник ПДВ у истом пореском периоду прими аванс и изврши промет добара и услуга за који примио аванс, у том случају, сагласно одредби члана 3. Правилника, нема обавезу издавања рачуна из члана 42. став 3. Закона, већ само обавезу издавања рачуна за извршени промет добара и услуга (рачун из члана 42. став 1. Закона).

Међутим, када на основу уговора закљученог са извођачем радова којим је предвиђено да ће лидер конзорцијума вршити промет извођачу радова, обвезник ПДВ (у конкретном случају, првобитни лидер конзорцијума) наплати аванс за будући промет добара и услуга за који је тај обвезник ПДВ уједно и порески дужник и по том основу обрачуна ПДВ и изда рачун из члана 42. став 3. Закона, при чему дође до промене уговора о конзорцијуму са којом се сагласио извођач радова, на основу којег други обвезник ПДВ постаје лидер конзорцијума (што значи да првобитни лидер конзорцијума неће вршити промет извођачу радова), обвезник ПДВ – извођач радова има обавезу да, сходно одредбама члана 31. Закона, у пореском периоду у којем је дошло до промене уговора о конзорцијуму, изврши исправ-

ку одбитка претходног пореза обрачунатог од стране обвезника ПДВ – примаоца аванса. У том случају, сходно одредбама члана 21. ст. 1. и 3. Закона, обвезник ПДВ – прималац аванса може да изврши измену – смањење основице за обрачунавање ПДВ по основу наплате аванса и исправку – смањење ПДВ обрачунатог по том основу, под условом да је обвезник ПДВ – извођач радова извршио исправку одбитка претходног пореза и о томе писмено обавестио обвезника ПДВ – примаоца аванса.

Поред тога, Министарство финансија указује да када промет добара и услуга за који је обвезник ПДВ – првобитни лидер конзорцијума наплатио аванс, изврши обвезник ПДВ – нови лидер конзорцијума, тај обвезник ПДВ (нови лидер конзорцијума) има обавезу да за извршени промет добара и услуга обрачуна ПДВ на основицу коју чини износ накнаде коју прима или треба да прими за предметни промет, од извођача радова или трећег лица, без ПДВ, и да по том основу изда рачун (или други документ који служи као рачун) у складу са одредбама члана 42. став 1. Закона и члана 6. Правилника. Министарство финансија напомиње да обвезник ПДВ – нови лидер конзорцијума нема право да, по основу аванса који је примио првобитни лидер конзорцијума од извођача радова, укупан износ накнаде (без ПДВ) умањи за износ предметног аванса (без ПДВ), нити да укупан износ обрачунатог ПДВ умањи за износ ПДВ обрачунатог по основу тог аванса, имајући у виду да обвезник ПДВ – нови лидер конзорцијума није примио аванс за предметни промет добара и услуга.

Сагласно одредби члана 21. став 1. Закона, ако се измени основица за промет добара и услуга који је опорезив

ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Према одредби става 3. истог члана Закона, ако се основица накнадно измени – смањи, обвезник који је извршио промет добара и услуга може да измени износ ПДВ само ако обвезник коме је извршен промет добара и услуга исправи одбитак претходног пореза и ако о томе писмено обавести испоручиоца добара и услуга.

Према одредби члана 31. став 1. Закона, ако дође до измене основице опорезивог промета добара и услуга, обвезник коме је извршен промет добара и услуга дужан је да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Сагласно одредби члана 42. став 3. Закона, обавеза издавања рачуна из ст. 1. и 2. овог члана постоји и ако обвезник наплати накнаду или део накнаде пре него што је извршен промет добара и услуга (авансно плаћање), с тим што се у коначном рачуну одбијају авансна плаћања у којима је садржан ПДВ.

Према одредбама члана 6. став 1. Правилника, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга за који је порески дужник у складу са Законом, издаје рачун у којем не исказује податке:

1) из члана 42. став 4. тач. 9) и 10) Закона – ако за тај промет не примењује систем наплате;

2) из члана 42. став 4. тачка 9) Закона – ако за тај промет примењује систем наплате.

Сагласно одредбама члана 20. став 1. Правилника, у случају авансног плаћања, обвезник који прима авансну

уплату, а који по основу пријема авансне уплате има обавезу да обрачуна ПДВ, издаје рачун који садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) основ за авансно плаћање;
- 5) износ авансне уплате;
- 6) пореску стопу која се примењује;
- 7) износ обрачунатог ПДВ.

У коначном рачуну за промет добара и услуга за који је прималац авансне уплате порески дужник у складу са Законом, укупан износ накнаде, без ПДВ, прималац авансне уплате умањује за износе авансних уплата, без ПДВ, а износ ПДВ који је обрачунат по основу укупног износа накнаде умањује за износе ПДВ који су обрачунати по основу авансних уплата (члан 20. став 2. Правилника).

2. Порески третман промета добара која су стављена у поступак царинског складиштења на територији Републике Србије – природног гаса, који је обвезник ПДВ извршио другом обвезнику ПДВ 2012. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-575/2013-04 од 13.1.2015. год.)

Како се пореско питање које је постављено у захтеву односи на промет и увоз добара који су извршени у 2012. години, порески третман предметног промета, односно увоза, као и утврђивање постојања права на одбитак претходног пореза обрачунатог за промет, односно плаћеног при увозу тих добара, одређује се у складу са одредбама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон).

1. На промет добара која су стављена у поступак царинског складиштења на територији Републике Србије – у конкретном случају природног гаса, који је обвезник ПДВ извршио другом обвезнику ПДВ закључно са 31. децембром 2012. године, постојала је обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у складу са Законом. Министарство финансија напомиње да од 1. јануара 2013. године, када је почела да се примењује одредба члана 16. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), промет добара која су у поступку царинског складиштења ослобођен је ПДВ са правом на одбитак претходног пореза.

Ако је после извршеног промета добара (природног гаса) која су се налазила у поступку царинског складиштења, спроведен поступак стављања тих добара у слободан промет, тј. извршен увоз добара, постојала је обавеза плаћања ПДВ на увоз добара, а орган надлежан за обрачун и наплату ПДВ при увозу добара је царински орган који је спроводио царински поступак.

Према одредбама члана 3. Закона, предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредби члана 59. Закона, за обрачун и наплату ПДВ при увозу добара надлежан је царински орган који спроводи царински поступак, ако овим законом није друкчије одређено.

2. Обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету за извршени промет добара, односно ПДВ плаћен при увозу добара, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун, издат у складу са прописима који су се примењивали у периоду у којем су добра набављена, односно документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је ПДВ плаћен приликом увоза), као и да набављена добра користи, односно да ће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза (опорезиви промет, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, као и промет који је извршен у иностранству, ако би обвезник ПДВ имао право на одбитак претходног пореза да је тај промет извршен у Републици Србији).

С тим у вези, обвезник ПДВ – ЈП „Србијагас“, који је у току 2012. године набавио природни гас који је у моменту набавке био у поступку царинског складиштења, након чега је извршио увоз предметног добра, имао је право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету, као и ПДВ који је платио приликом увоза, одбије као претходни порез, уз испуњење свих услова прописаних одредбама члана 28. Закона. Министарство финансија напомиње да ако обвезник ПДВ – ЈП „Србијагас“ није искористио право на одбитак претходног пореза у пореском

периоду у којем је то право стекао у складу са Законом, предметно право може да искористи у неком од наредних пореских периода.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

3. Министарство финансија напомиње да право на одбитак претходног пореза, сагласно одредби члана 28. став 6. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14), обвезник може да оствари у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право.

3. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара чија се набавка финансира из средстава зајма добијеног на основу Уговора о зајму (Пројекат – Прелазак са аналогног на дигитални сигнал) између ЈП „Емисиона техника и везе“ и Европске банке за обнову и развој

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01461/2014-04 од 13.1.2015. год.)

На промет добара и услуга, односно увоз добара чија набавка се финансира из средстава кредита или зајма, добијеног на основу уговора о кредиту, односно зајму, закљученог између треће стране и међународне финансијске организације, у којем се Република Србија појављује као гарант, ПДВ се не плаћа у делу који се финансира новчаним средствима кредита, односно зајма, ако је тим уговором предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза. Начин и поступак остваривања наведеног пореског ослобођења прописани су Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник

РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник). С тим у вези, на промет добара и услуга, односно увоз добара чија набавка се финансира из средстава зајма добијеног на основу Уговора о зајму (Пројекат – Прелазак са аналогног на дигитални сигнал) између ЈП „Емисиона техника и везе“ и Европске банке за обнову и развој, закљученог 19. септембра 2014. године (у даљем тексту: Уговор о зајму), а за који је Република Србија дала гаранцију Законом о потврђивању Уговора о гаранцији (Пројекат – Прелазак са аналогног на дигитални сигнал) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 17/14), ПДВ се не плаћа у делу који се финансира из средстава зајма, с обзиром да је Стандардним условима Европске банке за обнову и развој од 1. децембра 2012. године, који су саставни део Уговора о зајму, предвиђено да се из средстава зајма не могу плаћати трошкови пореза.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбом члана 1. Уговора о зајму – Стандардни модалитети и услови; дефиниције, одељак 1.01. – Укључивање стандардних модалитета и услова, предвиђено је, између осталог, да су све одредбе банчаних Стандардних модалитета и услова од 1. децембра 2012. године, укључене у Уговор о зајму и важе за овај уговор са истим дејством и снагом као да су у овај уговор у целини укључене.

Одредбом тачке б) члана 4. Стандардних услова Европске банке за обнову и развој од 1. децембра 2012. године – Порези; ограничења на плаћање, одељак 6.01. – Порези, предвиђено је да средства зајма не могу бити повучена за рачун плаћања било каквих пореза које намеће или који постоје на територији Члана.

У Прилогу 2 – Категорије и повлачење средстава, који је саставни део Уговора о зајму, у табели која представља додатак уз Прилог 2, дат је преглед категорија трошкова који треба да се финансирају из средстава зајма искључујући порезе и дажбине.

Одредбама члана 33. став 1. Правилника прописано је да се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16б) Закона односи на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне финансијске организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе;

3) треће стране и међународне финансијске организације, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант;

4) треће стране и друге државе, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант.

Републички орган надлежан за послове трезора Републике Србије доставља Централи списак и копије закључених уговора о кредиту, односно зајму, које је закључила Република Србија, односно у којима се Република Србија појављује као гарант или контрагарант, као и податке о износу и намени средстава који су предмет уговора о кредиту, односно зајму, а којима је предвиђено да се из добијених средстава неће плаћати трошкови пореза (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби члана 33. став 3. Правилника, корисник кредита, односно зајма (у даљем тексту: корисник средстава) доставља Централи списак страних лица са којима има закључене уговоре о промету добара и услуга, као и копије закључених уговора.

Сагласно одредби члана 34. став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 33. став 1. овог правилника, обвезник може да оствари за промет добара и услуга који непосредно врши кориснику средстава, односно страном лицу са којим корисник средстава има закључен уговор о промету добара и услуга, под условом да поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о кредиту, односно зајму ослобођен ПДВ (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице Централне, у три примерка.

Када је корисник средстава порески дужник у складу са Законом за промет који му врши обвезник или страном лице, пореско ослобођење може да оствари ако поседује

потврду о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, коју попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице Централне, у три примерка (став 2. истог члана Правилника).

Према одредбама члана 34. став 3. Правилника, потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам из ст. 1. и 2. овог члана садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
- 2) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 3) број и датум потврде;
- 4) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење ако је обвезник ПДВ порески дужник за тај промет;
- 6) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ, односно назив и адресу страног лица које врши промет добара и услуга, као и напомену да је корисник средстава порески дужник у складу са Законом за тај промет добара и услуга;
- 7) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;
- 8) потпис овлашћеног лица.

Сагласно одредбама става 4. истог члана Правилника, потврда из ст. 1. и 2. овог члана издаје се на захтев корисника средстава, односно страног лица, који мора да садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
- 2) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 3) број и датум захтева;

4) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;

5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење ако је обвезник ПДВ порески дужник за тај промет;

6) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ, односно назив и адресу страног лица које врши промет добара и услуга, као и напомену да је корисник средстава порески дужник у складу са Законом за тај промет добара и услуга;

7) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;

8) потпис овлашћеног лица и печат корисника средстава, односно страног лица.

Изузетно од става 4. тачка 8) овог члана, ако страно лице нема обавезу да поседује печат у складу са прописима своје земље, у том случају, уз захтев из става 4. овог члана доставља Централни изјаву да не поседује печат, потписану од стране овлашћеног лица (став 4. истог члана Правилника).

Према одредби члана 34. став 5. Правилника, Централна проверава испуњеност услова за остваривање пореског ослобођења и ако су ти услови испуњени издаје три примерка потврде о пореском ослобођењу из ст. 1. и 2. овог члана, од којих два примерка доставља кориснику средстава, односно страном лицу, а трећи задржава за своје потребе.

Корисник средстава, односно страно лице доставља један примерак потврде из става 6. овог члана обвезнику, а други задржава за своје потребе (став 6. истог члана Правилника).

Према одредби члана 34. став 7. Правилника, уз први захтев из става 4. овог члана, корисник средстава дужан је да

Централаи достави и податак о износу искоришћених средстава кредита, односно зајма.

Сагласно одредби члана 35. став 1. Правилника, ако се по основу уговора о кредиту, односно зајму из члана 24. став 1. тачка 16б) Закона, врши увоз добара у Републику Србију, лице овлашћено за издавање потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, уместо података прописаних чланом 34. став 3. тач. 5)–7) овог правилника, садржи податке о називу, адреси и ПИБ-у лица за које се врши увоз добара, односно лица које може да оствари пореско ослобођење у складу са чланом 24. став 1. тачка 16б) Закона, као и вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца (став 2. истог члана Правилника).

4. Пореска стопа по којој се опорезује промет услуга превоза путника аутобусима у градском и приградском саобраћају

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-254/2014-04 од 12.1.2015. год.)

На промет услуга превоза путника аутобусима у градском и приградском саобраћају, а којим се сматра услуга јавног линијског превоза путника аутобусима на територији јединице локалне самоуправе унутар насељеног места или између два или више насељених места, ПДВ се обрачунава по пореској стопи ПДВ од 10%. Међутим, на промет услуга превоза путника аутобусима, који се не сматра градским или приградским саобраћајем, ПДВ се обрачунава по општој стопи ПДВ од 20%.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

По посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се промет услуга превоза путника у градском и приградском саобраћају (члан 23. став 2. тачка 20) Закона).

Сагласно одредби члана 12д Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/13 и 113/13), превозом путника у градском и приградском саобраћају, у смислу члана 23. став 2. тачка 20) Закона, сматра се обављање јавног линијског превоза путника на територији јединице локалне самоуправе унутар насељеног места или између два или више насељених места трамвајима, метроом, жичаром, железницом, тролејбусима и аутобусима.

5. Основица за обрачунавање ПДВ у случају промета добара за који обвезник ПДВ прима или треба да прими накнаду у

износу нижем од износа набавне вредности предметних добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-599/2014-04 од 12.1.2015. год.)

Основицу за обрачунавање ПДВ за промет добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга прима или треба да прими за испоручена добра, односно пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, у коју није урачунат ПДВ. У основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара уз накнаду не урачунавају се попусти и друга умањења цене које обвезник ПДВ одобрава примаоцу добара у моменту промета, као ни износи које обвезник ПДВ наплаћује у име и за рачун другог лица, ако те износе преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату. Министарство финансија напомиње да прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ није предвиђен друкчији начин одређивања основице за обрачунавање ПДВ у случају промета добара за који обвезник ПДВ прима или треба да прими накнаду у износу нижем од износа набавне вредности предметних добара.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара

или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Основица, у складу са одредбама става 3. члана 17. Закона, не садржи:

1) попусте и друга умањења цене, који се примаоцу добара или услуга одобравају у моменту вршења промета добара или услуга;

2) износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

6. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга из области грађевинарства који, у оквиру грађења и доградње грађевинског објекта, врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, као и када обвезник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга у оквиру реконструкције постојећег грађевинског објекта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-252/2014-04 од 9.1.2015. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који, у оквиру грађења и доградње грађевинског објекта, врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара или услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12,

108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон), ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Међутим, када обвезник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга из области грађевинарства у оквиру реконструкције постојећег грађевинског објекта, порески дужник за тај промет је обвезник ПДВ – извођач радова, с обзиром да се обвезник ПДВ којем се врши промет у оквиру реконструкције објекта не сматра инвеститором у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Наиме, инвеститором, према закону којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола. С тим у вези, када се на основу истог правног акта врши и реконструкција и доградња (укључујући и надзиђивање) грађевинског објекта, обвезник ПДВ – испоручилац добара и услуга који у својству извођача радова врши промет инвеститору нема обавезу да за промет који врши у оквиру доградње (укључујући и надзиђивање) грађевинског објекта обрачуна ПДВ (с обзиром да за тај промет није порески дужник), док је за промет који врши у оквиру реконструкције предметног објекта дужан да, као порески дужник, обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–одлука УС, 24/11, 121/12, 64/10–одлука УС, 42/13–одлука УС, 50/13–одлука УС, 54/13–одлука УС, 98/13–одлука УС, 132/14 и 145/14), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Реконструкција јесте извођење грађевинских радова на постојећем објекту у габариту и волумену објекта, којима се: утиче на стабилност и сигурност објекта и заштиту од пожара; мењају конструктивни елементи или технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећава број функционалних јединица, врши замена уређаја, постројења, опреме и инсталација са повећањем капацитета (члан 2. тачка 32) Закона о планирању и изградњи).

Доградња јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор ван постојећег

габарита објекта, као и надзиђивање објекта, и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину (члан 2. тачка 33) Закона о планирању и изградњи).

7. Порески третман промета добара односно услуга у оквиру изградње зграде Амбасаде Републике Србије у Абуџи – Нигерија који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-301/2013-04 од 9.1.2015. год.)

Када обвезник ПДВ гради објекат од сопственог материјала по налогу наручиоца, предаја тог објекта или дела објекта наручиоцу сматра се прометом добара, а у случају када обвезник ПДВ гради објекат од материјала наручиоца по налогу наручиоца, сматра се да врши промет услуга. Местом промета предаје објекта или дела објекта, као и местом промета услуга извођења грађевинских радова на изградњи објекта, сматра се место где се предметни објекат налази, независно од тога да ли се промет добара, односно услуга врши домаћем или страном лицу. С тим у вези, на промет добара, односно услуга у оквиру изградње зграде Амбасаде Републике Србије у Абуџи – Нигерија, који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши предметни промет има право на одбитак претходног пореза по том основу, уз испуњење прописаних услова.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник

изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

У складу са одредбом става 3. тачка б) истог члана Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби става 3. тачка 3) истог члана Закона, прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца.

Сагласно одредби члана 11. став 1. тачка 3) Закона, ако се добро испоручује без отпреме, односно превоза, местом промета предметног добра сматра се место у којем се добро налази у тренутку испоруке.

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, а у складу са чланом 12. став 3. тачка 1) Закона, местом промета услуга сматра се место у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима.

8. Да ли обвезник ПДВ који се бави давањем у подзакуп станова има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара која набавља у циљу опремања тих станова (нпр. намештај, кућни апарати, расвета и др.) одбије као претходни порез?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-262/2014-04 од 9.1.2015. год.)

• Обвезник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет добара и услуга, односно ПДВ плаћен при увозу добара, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, односно документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза), као и да предметна добра и услуге користи или да ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији. С тим у вези, а под условом да поседује рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, обвезник ПДВ који се бави давањем у подзакуп станова има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара која набавља у циљу опремања тих станова (нпр. намештај, кућни апарати, расвета и др.), одбије као претходни порез, ако предметне станове даје у подзакуп правним лицима – што значи да врши промет услуге који је

опорезив ПДВ, односно ако врши промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза – давање у подзакуп станова за службене потребе дипломатских и конзуларних представништава и представништава међународних организација и за личне потребе страног особља тих лица, укључујући и чланове њихових породица, у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон).

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбама члана 24. став 1. тачка 16) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за:

- 1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;
- 2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;
- 3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;
- 4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. (1) и (3) овог члана остварује се под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства надлежног за иностране послове (став 4. истог члана Закона).

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

- Сектор за фискални систем Министарства финансија није надлежан за давање одговора на питање да ли обвезник ПДВ има право да набавља добра за опремање станова који нису у власништву тог обвезника ПДВ у случају када предметне станове опрема ради давања у подзакуп, с обзиром да то питање није предмет уређивања прописа из надлежности овог сектора.

9. Порески третман првог пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта који се не сматра стамбеним објектом
(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-107/2012-04 од 6.1.2015. год.)

На први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта који се сматра стамбеним објектом, укључујући и економски дељиву целину у оквиру тог објекта названу апартманом, који врши обвезник ПДВ, ПДВ се обрачунава по посебној стопи ПДВ од 10% (закључно са 31. децембром 2013. године по посебној стопи ПДВ од 8%) и плаћа на прописани начин, док се на први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта који се не сматра стамбеним објектом, ПДВ обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 20%

(закључно са 30. септембром 2012. године по општој стопи ПДВ од 18%).

Министарство финансија напомиње да се стамбеним објектима сматрају објекти – зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу која тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 14) Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује пренос права располагања на стамбеним објектима, економски дељивим целинама у оквиру тох објеката, као и власничким уделима на тим добрима.

Према одредби члана 25. став 2. тачка 3) Закона, ПДВ се не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и

првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и власничких удела на објектима у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Одредбама члана 2. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Према одреби става 2. истог члана Правилника, економски дељивим целинама у оквиру објеката сматрају се делови објеката који се испоручују као посебне целине (станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.).

Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу

члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

Сагласно одредби члана 3. став 2. Правилника, економски дељивим целинама у оквиру новоизграђених објеката сматрају се делови тих објеката који се испоручују као посебне целине (станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.).

10. Порески третман промета услуга клиничког испитивања лекова у случају када обвезник ПДВ, на основу уговора са страним лицем, организује клиничко испитивање лекова које врше здравствене установе у Републици Србији, тако што уговор о пружању услуга клиничког испитивања лекова закључује здравствена установа и обвезник ПДВ који организује клиничко испитивање лекова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-64/2014-04 од 5.1.2015. год.)

1. Местом промета услуга клиничког испитивања лекова сматра се место у којем прималац услуга обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружају услуге, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште. С тим у вези, на промет услуге клиничког испитивања лекова који обвезник ПДВ врши страном лицу, тј. лицу које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно

пребивалиште (у даљем тексту: страном лице), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, док се на промет предметних услуга који обвезник ПДВ врши домаћем лицу (лицу које има седиште, односно пребивалиште на територији Републике Србије), ПДВ обрачунава и плаћа на прописани начин. У оба случаја обвезник ПДВ који пружа предметне услуге има право на одбитак претходног пореза по том основу уз испуњење прописаних услова.

Међутим, када обвезник ПДВ, на основу уговора са страном лицем, организује клиничко испитивање лекова које врше здравствене установе у Републици Србији (нпр. клинички центри), тако што уговор о пружању услуга клиничког испитивања лекова закључује здравствена установа и обвезник ПДВ који организује клиничко испитивање лекова, услуга коју тај обвезник ПДВ пружа страном лицу не сматра се услугом клиничког испитивања лекова, нити услугом посредовања код пружања предметне услуге. С тим у вези, на промет услуга организације клиничког испитивања лекова у Републици Србији које обвезник ПДВ који организује клиничко испитивање лекова пружа страном лицу, ПДВ се обрачунава по општој стопи ПДВ од 20%, с обзиром да се местом промета предметних услуга сматра место у којем пружалац услуга обавља делатност тј. Република Србија, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по том основу (нпр. ПДВ који му је од стране здравствене установе обрачунат за промет услуга клиничког испитивања лекова).

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ

испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Према одредбама члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (9а) Закона, а изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама клиничког испитивања лекова и медицинских средстава.

У складу са одредбом члана 14. Закона о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“, бр. 30/10 и 107/12, у даљем тексту: Закон о лековима), лек је производ који се ставља у промет у одређеној јачини, фармацеутском облику и паковању, а који садржи супстанцу или комбинацију супстанци за коју се показало да има својство да лечи или спречава болести код људи, односно животиња, као и супстанцу или комбинацију супстанци која се може користити или примењивати на људима, односно животињама, било са намером да се поново успостави, побољша или измени физиолошка функција путем фармаколошког, имунолошког или метаболичког дејства или да се постави медицинска дијагноза.

Клиничко испитивање лекова је испитивање које се врши на људима да би се утврдила или потврдила клиничка, фармаколошка односно фармакодинамска дејства једног

или више испитиваних лекова односно да би се идентификовала свака нежељена реакција на један или више испитиваних лекова, испитала ресорпција, дистрибуција, метаболизам и излучивање једног или више лекова с циљем да се утврди његова безбедност, односно ефикасност (члан 59. став 1. Закона о лековима).

2. Министарство финансија напомиње да се малим пореским обвезником, у складу са чланом 33. став 1. Закона, сматра лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара, при чему је одредбом члана 33. став 6. Закона уређено шта се сматра укупним прометом добара и услуга из става 1. истог члана Закона (промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) Закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности). Сагласно одребама члана 33. став 3. и члана 38. став 2. Закона, мали обвезник има право да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве у складу са Законом. Опредељењем за обавезу плаћања ПДВ стичу се сва права и обавезе прописане Законом. С тим у вези, а примера ради, мали обвезник који искључиво врши промет добара и услуга у иностранству (према чл. 11. и 12. Закона) има право да се определи за обавезу плаћања ПДВ (тј. да постане обвезник ПДВ) и у том случају, између осталог, има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Примена одредаба члана 10. Закона о порезу на добит правних лица тј. да ли привредно друштво који стиче право власништва на имовини – на правима и стварима, по основу неновчаног улога оснивача – физичког лица, за који је повећан оснивачки капитал привредног друштва, има право на признавање расхода у пореском билансу по основу амортизације предметне имовине?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1279/2014-04 од 12.1.2015. год.)

Обвезник (привредно друштво) који стиче право власништва на имовини (у конкретном случају, на правима и стварима) по основу неновчаног улога оснивача, физичког лица, за који је повећан оснивачки капитал привредног

друштва (сагласно прописима који уређују привредна друштва), има право на признавање расхода (у пореском билансу) по основу амортизације предметне имовине која се утврђује у складу са Законом о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон), уколико иста испуњава критеријуме за признавање сталних средстава, сагласно прописима о рачуноводству и релевантним МРС, односно МСФИ, при чему је та имовина у пословним књигама обвезника исказана на одговарајућим рачунима. Основицу за обрачун амортизације (у конкретном случају) чини набавна вредност имовине исказана у пословним књигама обвезника на дан уноса улога (а која одговара износу за који је повећана вредност удела оснивача).

Одредбом члана 10. став 1. Закона прописано је да се расход по основу амортизације сталних средстава признаје у износу и на начин утврђен овим законом.

Стална средства из става 1. овог члана обухватају материјална средства чији је век трајања дужи од једне године и која се сагласно прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија и МРС, односно МСФИ, у

пословним књигама обвезника признају као стална средства, осим природних богатства која се не троше, као и нематеријална средства, осим goodwill-а (члан 10. став 2. Закона).

Средства из става 2. овог члана разврставају се у пет група са следећим амортизационим стопама: I група 2,5%; II група 10%; III група 15%; IV група 20% и V група 30% (члан 10. став 3. Закона).

Одредбом члана 10. став 4. Закона прописано је да се амортизација за стална средства разврстана у I групу утврђује применом пропорционалне методе, на основицу коју чини набавна вредност средства, за свако стално средство посебно, а у случају када су стална средства из ове групе стечена у току пореског периода, утврђује се применом пропорционалне методе сразмерно времену од када је започет обрачун амортизације до краја пореског периода.

Амортизација за стална средства разврстана у групе II до V утврђује се применом дегресивне методе на вредност средстава разврстаних по групама (члан 10. став 5. Закона).

Основицу за амортизацију из става 5. овог члана у првој години чини набавна вредност, а у наредним периодима неотписана вредност (члан 10. став 6. Закона).

Стална средства разврстана у I групу јесу непокретности (члан 10. став 7. Закона).

Начин разврставања сталних средстава по групама и начин утврђивања амортизације сталних средстава за пореске сврхе уређен је Правилником о начину разврставања сталних средстава по групама и начину утврђивања амортизације за пореске сврхе („Сл. гласник РС“, бр. 116/04 и 99/10).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Како се утврђују просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге за сврху утврђивања основице пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01457/2014-04 од 6.1.2015. год.)

За сврху утврђивања основице пореза на имовину јединица локалне самоуправе, између осталог, на својој територији утврђује зоне (као делове своје територије према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу), при чему се зоне могу одредити одвојено за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља или јединствено за насеља и изван насеља.

Такође, за сврху утврђивања основице пореза на имовину непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско емљиште;
- 4) станови;
- 5) куће за становање;
- 6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 7) гараже и гаражна места.

Просечне цене квадратног метра на територији јединице локалне самоуправе утврђују се актом јединице локалне самоуправе, за сваку врсту одговарајућих непокретности у свакој зони, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година), уз услов да је у зони за коју се утврђује просечна цена одговарајућих непокретности било најмање три промета те врсте одговарајућих непокретности. Примера ради, ако је јединица локалне самоуправе одредила прву, другу и трећу зону, просечна цена квадратног метра грађевинског земљишта у другој зони утврђује се на основу цена остварених у промету грађевинског земљишта у другој зони у периоду од 1. јануара до 30. септембра текуће године – уз услов да је у том периоду у другој зони било најмање три промета грађевинског земљишта.

У зони у којој није било најмање три промета одговарајућих непокретности у периоду од 1. јануара до 30. септембра текуће године, просечна цена за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности. Граничне зоне су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било

најмање три промета одговарајућих непокретности, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају. Примера ради, ако се друга зона конкретне јединице локалне самоуправе граничи са првом и трећом зоном у тој јединици локалне самоуправе и четвртом зоном у суседној јединици локалне самоуправе (што значи да у конкретном случају постоје три граничне зоне), при чему је у периоду од 1. јануара до 30. септембра текуће године у првој зони било два промета грађевинског земљишта, док је у трећој зони те јединице локалне самоуправе и у четвртој зони суседне јединице локалне јединице самоуправе било више од три промета грађевинског земљишта, просечна цена квадратног метра грађевинског земљишта у другој зони утврђује се на основу просека просечних цена грађевинског земљишта оствареног у трећој зони те јединице локалне самоуправе и у четвртој зони суседне јединице локалне самоуправе.

Према одредби члана 5. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са овим законом.

Према одредби члана 6. став 1. Закона, вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Према одредби члана 6. став 5. Закона, просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из става 6. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају (члан 6. став 7. Закона).

Према одредби члана 6а став 1. Закона, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;
- 4) станови;
- 5) куће за становање;
- 6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 7) гараже и гаражна места.

2. Да ли је Републички фонд за здравствено осигурање обвезник пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01480/2014-04 од 6.1.2015. год.)

Републички фонд за здравствено осигурање (у даљем тексту: РФЗО) обвезник је пореза на имовину на непокретности у Републици Србији, на којој је:

- ималац права својине, под условом да на тој непокретности није конституисано и право, коришћење или државина из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон) у корист другог лица,

- ималац права, корисник или држалац из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона на непокретности на којој је ималац права својине друго лице.

Када је на непокретности, поред права својине чији је ималац РФЗО, конституисано и право, коришћење или државина другог лица из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, обвезник пореза на имовину на тој непокретности је ималац тог права, корисник или држалац, а не РФЗО.

На непокретности у јавној својини које користи РФЗО порез на имовину се не плаћа – применом члана 12. став 1. тачка 1) Закона, док се применом наведене законске одредбе не може остварити пореско ослобођење за непокретности које нису у јавној својини.

Према одредби члана 2. став 1. Закона, порез на имовину из члана 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту:

порез на имовину), плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из става 1. тач. 2) до 8) овог члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) овог закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) овог закона;

3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) овог закона;

4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) овог закона.

Према одредби члана 12. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа.

3. Право на жалбу против решења надлежног органа јединице локалне самоуправе којим је утврђен порез на имовину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00622/2014-04 од 6.1.2015. год.)

Обвезник пореза на имовину који сматра да му је решењем надлежног органа јединице локалне самоуправе погрешно утврђен порез на имовину (на пример, ако сматра да је порез на имовину утврђен за већу површину од површине за коју је порез требало утврдити), против тог решења има право жалбе, у року од 15 дана од дана његовог пријема.

Због доцње у плаћању пореза на имовину који је доспео, а који није плаћен у прописаном року, обвезнику се обрачунава камата коју је дужан да плати.

Према одредби члана 39. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину обвезнику који не води пословне књиге утврђује се решењем органа јединице локалне самоуправе, а плаћа тромесечно – у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез плаћа аконтационо – у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године (члан 39. став 2. Закона).

На износе аконтација које нису плаћене у року из става 2. овог члана, обвезник је дужан да плати камату која се обрачунава у складу са законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација (члан 39. став 3. Закона).

Према одредби члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/2003–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 63/06–исправка др. закона, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14 и 105/14, у даљем тексту: ЗПППА), овај закон примењује се и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама.

Према одредби члана 75. став 1. ЗПППА, на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, обрачунава се и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије,

увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто.

На дуговани порез и споредна пореска давања, осим камате, камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости (члан 75. став 2. ЗПППА).

Према одредби члана 34. став 3. ЗПППА, против пореског решења донетог у првостепеном пореском поступку допуштена је жалба.

Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема пореског управног акта, осим ако законом није друкчије прописано (члан 142. ЗПППА).

4. Како се, за потребе утврђивања основице пореза на имовину, разврставају објекти у својини привредног друштва које то привредно друштво издаје у закуп, а који су у пословним књигама тог привредног друштва евидентирани као инвестиционе некретнине?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00630/2014-04 од 5.1.2015. год.)

Објекти, односно посебни делови објеката у Републици Србији се, за потребе утврђивања основице пореза на имовину, разврставају у групу одговарајућих непокретности из члана 6а став 1. тач. 4) до 7) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон). На наведени начин разврставају се и објекти у својини привредног друштва које то привредно друштво издаје у закуп, а који су у пословним књигама тог привредног друштва евидентирани као инвестиционе некретнине.

На непокретности у својини привредног друштва коју је то привредно друштво дало у закуп другом привредном друштву, обвезник пореза на имовину је привредно друштво – закупавац, као ималац права својине на непокретности.

Основица пореза на имовину утврђује се у складу са чл. 7. и 7а Закона.

Према одредби члана 2. став 1. Закона, порез на имовину из члана 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: порез на имовину), плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из става 1. тач. 2) до 8) овог члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредбама члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) овог закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) овог закона;

3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) овог закона;

4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) овог закона.

Одредбама члана 6а став 1. Закона прописано је да се за сврху утврђивања основице пореза на имовину непокретности разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

1) грађевинско земљиште;

2) пољопривредно земљиште;

3) шумско земљиште;

4) станови;

5) куће за становање;

6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;

7) гараже и гаражна места.

Ако објекат чини више посебних целина које се у смислу става 1. овог члана могу сврстати у различите групе, свака посебна целина у оквиру објекта се, за потребе

утврђивања пореза на имовину, сврстава у одговарајућу групу непокретности (члан 6а став 2. Закона).

Објекат који је јединствена целина мешовитог карактера, за потребе утврђивања пореза на имовину, разврстава се у складу са ставом 1. овог члана према претежној намени (члан 6а став 3. Закона).

5. Утврђивање пореза на имовину када су више лица обвезници на истој непокретности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-595/2014-04 од 5.1.2015. год.)

Када су на истој непокретности више лица обвезници пореза на имовину, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност. Када удели обвезника на истој непокретности нису одређени, за сврху опорезивања порезом на имовину сматраће се да су једнаки.

Ако обвезник сматра да је решење о утврђивању пореза на имовину донето на основу погрешно утврђеног чињеничног стања или погрешне примене материјалног права, против тог решења има право жалбе у року од 15 дана од дана пријема тог решења.

На дуговани износ пореза обрачунава се и плаћа камата почев од наредног дана од дана доспелости.

Према одредбама члана 2. став 1. тач. 1) и 3) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину из члана 1. тачка 1) овог закона плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари, и

- право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта.

Према одредбама члана 2. став 2. Закона, непокретностима, у смислу става 1. тог члана, сматрају се:

- земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

- стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 4. став 1. тачка 1) Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) овог закона.

Када су на истој непокретности више лица обвезници, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност (члан 4. став 2. Закона).

Када удели обвезника из става 2. овог члана на истој непокретности нису одређени, за сврху опорезивања порезом на имовину сматраће се да су једнаки (члан 4. став 3. Закона).

Према одредби члана 5. став 1. Закона, основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са овим законом.

Према одредби члана 5. став 2. Закона, вредност непокретности из става 1. тог члана утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: орган јединице локалне самоуправе).

Одредбом члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14 и 105/14, у даљем тексту: ЗПППА), на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, обрачунава се и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применог простог интересног рачуна од сто.

На дуговани порез и споредна пореска давања, осим камате, камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости (члан 75. став 2. ЗПППА).

Против пореског управног акта којим је одлучено о појединачним правима и обавезама из порескоправног односа може се поднети жалба (члан 140. став 1. ЗПППА).

Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема пореског управног акта, осим ако законом није друкчије прописано (члан 142. ЗПППА).

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Шта чини основицу на коју се обрачунавају и плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање по основу накнаде штете због незаконитог престанка радног односа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-3236/2014-04 од 12.1.2015. год.)

1. Доприноси за обавезно социјално осигурање по основу накнаде штете због незаконитог престанка радног односа обрачунавају се и плаћају на основицу коју чини износ накнаде штете који се утврђује у висини изгубљене зараде. Уколико је тај износ нижи од најниже месечне основице доприноса која важи у моменту исплате тог примања, обрачун и плаћање доприноса врши се на најнижу месечну основицу доприноса.

Такође, основица додатног доприноса за стаж осигурања који се запосленом рачуна са увећаним трајањем, коју плаћа послодавац, је основица на коју се обрачунавају и

плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање по основу зараде у складу са Законом о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗДОСО). Сагласно томе, основица додатног доприноса за стаж осигурања који се запосленом рачуна са увећаним трајањем је износ накнаде штете (у висини изгубљене зараде), с тим да основица не може бити нижа од најниже месечне основице доприноса која важи у моменту исплате примања.

Одредбом члана 6. тачка 27) ЗДОСО прописано је да је најнижа месечна основица доприноса најнижи износ на који се обрачунавају и плаћају доприноси за један календарски месец осигурања.

Основица доприноса за запослене и за послодавце, према одредби члана 13. став 1. ЗДОСО, је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа (у даљем тексту: зарада).

Према одредби става 4. члана 13. ЗДОСО, за послодавце основица додатног доприноса за стаж осигурања који се запосленом рачуна са увећаним трајањем у складу са законом, је основица из ст. 1. до 3. тог члана ЗДОСО.

Одредбом члана 36. став 1. ЗДОСО прописано је да месечна основица доприноса не може бити нижа од најниже месечне основице доприноса.

Ако је основица доприноса, прописана овим законом, нижа од најниже месечне основице доприноса, обрачун и плаћање доприноса врши се на најнижу месечну основицу доприноса, ако овим законом није друкчије уређено (став 2. члана 36. ЗДОСО).

Према одредбама ст. 1. и 2. члана 51. ЗДОСО, обвезник обрачунавања и плаћања доприноса из основице и на основицу за запослене, изабрана, именована и постављена лица и лица која обављају привремене и повремене послове је послодавац и он је дужан да доприносе обрачуна и уплати истовремено са исплатом зараде, разлике зараде или уговорене накнаде за привремене и повремене послове, по прописима који важе у моменту исплате тих примања.

Одредбом члана 191. став 1. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14, у даљем тексту: ЗОР) прописано је да ако суд у току поступка утврди да је запосленом престао радни однос без правног основа, на захтев запосленог, одлучиће да се запослени врати на рад, да му се исплати накнада штете и уплате припадајући доприноси за обавезно социјално осигурање за период у коме запослени није радио.

Накнада штете из става 1. члана 191. ЗОР утврђује се у висини изгубљене зараде која у себи садржи припадајући порез и доприносе у складу са законом, у коју не улази накнада за исхрану у току рада, регрес за коришћење годишњег одмора, бонуси, награде и друга примања по основу доприноса пословном успеху послодавца (члан 191. став 2. ЗОР).

Према одредби члана 191. став 3. ЗОР, накнада штете из става 1. овог члана исплаћује се запосленом у висини

изгубљене зараде, која је умањена за износ пореза и доприноса који се обрачунавају по основу зараде у складу са законом.

Порез и допринос за обавезно социјално осигурање за период у коме запослени није радио обрачунава се и плаћа на утврђени месечни износ изгубљене зараде из става 2. овог члана (члан 191. став 4. ЗОР).

2. За давање одговора у вези са применом закона којим се уређује рад, конкретно по питању начина утврђивања висине изгубљене зараде, надлежно је Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Да ли постоји могућност ослобођења од плаћања републичке административне таксе за пријем у држављанство Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00273/2014-04 од 5.1.2015. год.)

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе републичких административних такси (у даљем тексту: Тарифа), која је саставни део Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13–др.закон и 57/14, у даљем тексту: Закон), прописана је такса за захтев, ако тим законом није друкчије прописано.

Републичке административне таксе за решење о пријему у држављанство Републике Србије, о стицању држављанства Републике Србије по међународним уговорима, о утврђивању држављанства Републике Србије и за

захтев за упис у евиденцију држављана Републике Србије уређене су Тарифним бројем 39. ст. 1. до 4. Одељка А Тарифе.

Законом није прописано ослобођење од плаћања републичке административне таксе у случају који је наведен у захтеву.

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а чланом 19. Закона за које се списе и радње не плаћа такса.

Тарифом, Одељак А, Тарифни број 1. прописана је такса за захтев, ако законом није друкчије прописано.

У Одељку А Тарифе, Тарифним бројем 39. ст. 1. до 4. прописано је да се плаћа такса за пријем у држављанство Републике Србије, за решење о стицању држављанства Републике Србије по међународним уговорима, о утврђивању држављанства Републике Србије и за захтев за упис у евиденцију држављана Републике Србије.

ЦАРИНЕ

1. Снабдевање погонским горивом у Великом Градишту домаћих бродова који саобраћају према Румунији, а за које се излазне царинске формалности обављају у Кладову

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00068/2014-17 од 15.1.2015. год.)

Имајући у виду одредбу члана 499. став. 1. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10, 63/13 и 145/14) којом је прописано да се домаћи бродови који саобраћају са иностранством могу, приликом испловљавања из луке или са царинског подручја Републике Србије, снабдети горивом и мазивом из царинског складишта, мишљење Министарства финансија је да се са царинског аспекта не може одобрити снабдевање горивом домаћих бродова за пловидбу на релацији Велико Градиште – Кладово у смислу чл. 499. и 500. Уредбе. Међутим, домаћи брод би могао да се снабде под царинским надзором горивом

у домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај, али се на ту робу не би могла применити одредба члана 500. став 4. Уредбе. Другим речима, страна роба којом је извршено снабдевање брода подлеже наплати увозних и других дажбина, док се домаћа роба не би могла извозно царинити.

Овом приликом Министарство финансија – Сектор за царински систем напомиње да је на ово питање већ дат одговор у акту број 483-00-0021/2013-17 од 11. марта 2013. године.

2. Да ли би накнада за дистрибуцију коју домаће привредно друштво, по основу уговора, исплаћује страном привредном друштву требало да буде урачуната у царинску вредност робе која се увози?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00071/2014-17 од 15.1.2015. год.)

Чланом 39. став 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да је царинска вредност увезене робе, као основица за обрачун царине и других увозних дажбина, трансакцијска вредност робе, односно стварно плаћена цена или цена која треба да се плати за робу која се продаје ради извоза у Републику Србију, а по потреби усклађена са одредбама чл. 46. и 47. тог закона.

Ставом 3. истог члана прописано је да се под стварно плаћеном ценом или ценом коју треба платити подразумевају

сва плаћања која је извршио или која треба да изврши купац продавцу или у корист продавца за увезену робу и обухвата сва плаћања која је купац извршио или која треба да изврши, као услов за продају увезене робе, продавцу или некој трећој страни да би се испунила обавеза продавца.

У складу са чланом 46. став 1. тачка 3) Царинског закона, приликом утврђивања царинске вредности у складу са одредбама члана 39. Закона, цени која је стварно плаћена или коју треба платити за увезену робу додају се накнаде за коришћење ауторског права и лицендне накнаде чија се вредност утврђује, а које купац мора да плати, било непосредно било посредно, као услов за продају те робе, ако те накнаде нису урачунате у стварно плаћену цену или цену коју треба платити.

Ставом 4. тачка 2) наведеног члана прописано је да се, изузетно од става 1. тачка 3) тог члана, у стварно плаћену цену или цену коју треба платити за увезену робу приликом утврђивања царинске вредности не урачунавају плаћања која је извршио купац на име права дистрибуције или даље продаје увезене робе, ако та плаћања нису услов продаје робе за извоз у Републику Србију.

У складу са претходно наведеним, може се закључити да накнада за дистрибуцију треба да буде урачуната у царинску вредност ако представља услов продаје, односно ако, у конкретном случају, стране привредно друштво не би одобрило право на увоз, продају и дистрибуцију производа из уговора домаћем привредном друштву без плаћања наведене накнаде.

У случају да накнаде за дистрибуцију треба урачунати у царинску вредност, а с обзиром да се износ те накнаде утврђује након увоза робе, царинеће би се вршило применом члана 55. Царинског закона којим је прописано да ако је неопходно одложити коначно утврђивање царинске вредности увезене робе, увезена роба се може предати декларанту ако положи обезбеђење за плаћање царинског дуга у износу који одговара висини могућег износа царинског дуга.

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли се врши умањење нето прихода лица у јавном сектору по основу уговорене накнаде за рад (по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу и сл.), као другог примања запосленог у јавном сектору, почев од 1. новембра 2014. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-319/2014-04 од 26.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена, с тим да ће се код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014.

године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

С тим у вези, имајући у виду да се другим примањем запосленог у јавном сектору, у складу са Законом, сматра уговорена накнада за рад (нпр. по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу и сл.) финансирана из средстава исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а која се не сматра зарадом у складу са овим законом, приход који је по основу уговора о ауторском делу остварило физичко лице као уговорену накнаду за рад, чија исплата је извршена у периоду од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, била је предмет умањења сагласно Закону. Међутим, почев од 1. новембра 2014. године не врши се умањење нето прихода лица у јавном сектору по основу уговорене накнаде за рад (по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу и сл.) као другог примања запосленог у јавном сектору.

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском

раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) овог закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

2. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у АД „Драган Марковић“ у

реструктурирању умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-75/2014-04 од 12.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена. Закон се, сагласно одредбама члана 1. Закона, не примењује на нето приход запослених у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зарада и нето других примања запослених, односно ангажованих лица само у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у АД „Драган Марковић“ у реструктурирању, које је сврстано у јавни сектор Републике Србије, не умањују се у

складу са Законом ако су истовремено испуњени наведени услови.

Поред тога, Министарство финансија указује да код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон ће се примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

Одредбама члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (б) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине правна лица над којима Република Србија, аутономна покрајина,

односно локална самоуправа има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у органима управљања.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору је лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11, 99/11 и 83/14–др. закон) прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредбама члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

3. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених у научноистраживачкој установи Институт за проучавање лековитог биља „Др Јосиф Панчић“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-91/2014-04 од 12.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена. Закон се, сагласно одредбама члана 1. Закона, не примењује на нето приход

запослених у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;

2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;

3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зарада и нето других примања запослених, односно ангажованих лица само у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених у научноистраживачкој установи – Институту за проучавање лековитог биља „Др Јосиф Панчић“, који није организован као привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11, 99/11 и 83/14–др. закон) и који послује у складу са прописима о јавним службама, умањују се у складу са Законом.

Код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон ће се примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

Одредбама члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;

2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;

3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (4) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине сви органи и организације који су основани законом или чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа, као и тела чији су оснивачи ти органи и организације.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору је лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредбама члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

Одредбом члана 33. Закона о научноистраживачкој делатности („Сл. гласник РС“, бр. 110/05, 50/06–исправка и 18/10) прописано је да институт, у смислу овог закона, јесте научноистраживачка организација која обавља научно-истраживачку делатност од општег интереса, под условима утврђеним овим законом. Институт се може основати као установа, у складу са прописима о јавним службама, или као привредно друштво, у складу са прописима о привредним друштвима (члан 34. став 1. тог закона). Оснивач института може бити Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, домаће и страно правно и физичко лице, у складу са законом (члана 35. тог закона).

Одредбом члана 3. став 1. Закона о јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 42/91, 71/94, 79/05–др. закон и 83/14–др. закон) прописано је да се ради обезбеђивања остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом

утврђеног интереса у области: образовања, науке, културе, физичке културе, ученичког и студентског стандарда, здравствене заштите, социјалне заштите, друштвене бриге о деци, социјалног осигурања, здравствене заштите животиња, оснивају установе. Установу, предузеће и други облик организовања за обављање делатности односно послова, сагласно одредби члана 4. тог закона могу основати: Република, аутономна покрајина, град, општина и друга правна и физичка лица.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

4. Да ли се нето зарада и нето друга примања запослених у научноистраживачкој установи „Институт за ратарство и повртарство“ умањују у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-439/2014-04 од 5.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон)

примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена. Закон се, сагласно одредбама члана 1. Закона, не примењује на нето приход запослених у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

С обзиром да се изузимање од примене Закона односи на умањење нето зарада и нето других примања запослених, односно ангажованих лица само у привредним друштвима која истовремено испуњавају прописане услове, нето зарада и нето друга примања запослених у научноистраживачкој установи „Институт за ратарство и повртарство“, која није организована као привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11, 99/11 и 83/14–др. закон) и која послује у складу са прописима о јавним службама, умањују се у складу са Законом.

Код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон ће се примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец

октобар 2014. године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

Одредбама члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (4) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине сви органи и организације који су основани законом или чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа, као и тела чији су оснивачи ти органи и организације.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору је лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који

уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад,

Одредбом члана 2. Закона о привредним друштвима прописано је да је привредно друштво правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Правне форме друштва, сагласно одредбама члана 8. Закона о привредним друштвима, су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

Одредбом члана 33. Закона о научноистраживачкој делатности („Сл. гласник РС“, бр. 110/05, 50/06–исправка и 18/10) прописано је да институт, у смислу овог закона, јесте научноистраживачка организација која обавља научноистраживачку делатност од општег интереса, под условима утврђеним овим законом. Институт се може основати као установа, у складу са прописима о јавним службама, или као привредно друштво, у складу са прописима о привредним друштвима (члан 34. став 1. тог

закона). Оснивач института може бити Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, домаће и страно правно и физичко лице, у складу са законом (члана 35. тог закона).

Одредбом члана 3. став 1. Закона о јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 42/91, 71/94, 79/05–др. закон и 83/14–др. закон) прописано је да се ради обезбеђивања остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом утврђеног интереса у области: образовања, науке, културе, физичке културе, ученичког и студентског стандарда, здравствене заштите, социјалне заштите, друштвене бриге о деци, социјалног осигурања, здравствене заштите животиња, оснивају установе. Установу, предузеће и други облик организовања за обављање делатности односно послова, сагласно одредби члана 4. тог закона, могу основати: Република, аутономна покрајина, град, општина и друга правна и физичка лица.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

5. Како се врши умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-436/2014-04 од 5.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена. Примена Закона односи се на умањење нето прихода запосленог у јавном сектору чији је остварени нето приход у месецу виши од 60.000 динара.

Такође, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон ће се примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Зарада запосленог у јавном сектору, сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Закона, обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да умањени нето приход запосленог у јавном сектору представља нето приход помножен коефицијентом за умањивање на следећи начин:

1) нето приход који није већи од 60.000 динара месечно множи се коефицијентом 1;

2) нето приход већи од 60.000 динара месечно, а који није већи од 100.000 динара месечно, множи се коефицијентом 1 који се примењује на износ који није већи од 60.000 динара месечно и коефицијентом 0,8 који се примењује на износ нето прихода који је већи од 60.000 динара до износа који није већи од 100.000 динара месечно;

3) нето приход већи од 100.000 динара месечно множи се коефицијентом 1 на износ који није већи од 60.000 динара месечно, коефицијентом 0,8 који се примењује на износ нето прихода који је већи од 60.000 динара до износа нето прихода

који није већи од 100.000 динара месечно и коефицијентом 0,75 који се примењује на износ нето прихода преко 100.000 динара месечно.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман капиталног добитка који оствари резидент Швајцарске по основу продаје удела у резидентном привредном друштву

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01276/2014-04 од 26.1.2015. год)

Капитални добитак који нерезидент Републике Србије, а резидент Швајцарске, оствари по основу продаје удела у резидентном привредном друштву, опорезује се само у Швајцарској, уз испуњење прописаних услова.

Између Савета министара Србије и Црне Горе и Швајцарског савезног већа закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 11/05, у даљем тексту: Уговор) који се примењује од 1. јануара 2007. године.

Уговор производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Швајцарске.

Министарство финансија напомиње да Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) у члану 16. предвиђа, поред осталог, да су опште прихваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори

саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.

Уговор, у члану 13. (*Капитални добитак*) прописује:

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак од отуђења поморских бродова, ваздухоплова или друмских возила који се користе у међународном саобраћају или од покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова, ваздухоплова или друмских возила опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак од отуђења акција акционарског капитала компаније чија се имовина посредно или непосредно углавном састоји од непокретне имовине која се налази у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3, и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају који се наводи у допису, а сходно наведеном члану 13. став 5. Уговора, уколико резидент Швајцарске на територији

Републике Србије оствари капитални добитак продајом удела у резидентном привредном друштву, право опорезивања капиталног добитка који је том приликом остварен, подлеже опорезивању само у држави резидентности продавца, односно у Швајцарској. Наиме, изузеци наведени у члану 13. (Капитални добитак) ст. 1, 2, 3, и 4. Уговора (на основу којих би право опорезивања, под условима наведеним у тим ставовима, припало Републици Србији) не односе се на продају удела у капиталу, него на другу имовину.

Међутим, како је у члану 1. Уговора (Лица на која се примењује Уговор) наведено да се Уговор примењује само на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице, Министарство финансија указује да је, пре примене претходно наведеног решења (опорезивања капиталног добитка само у Швајцарској), неопходно да нерезидентни обвезник – резидент Швајцарске (у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација) надлежним пореским органима Републике Србије приложи потврду о резидентности своје матичне државе резидентности (у конкретном случају, Швајцарске), потписану и оверену од стране надлежних пореских органа Швајцарске – на основу члана 3. (Опште дефиниције) став 1. тачка (8) Уговора, то је директор Савезне Пореске администрације, односно његов овлашћени представник.

Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања, сходно члану члану 159а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14 и 105/14) нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног

органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу који је прописан Правилником о поступку и начину издавања и изгледу образаца потврда о резидентности („Сл. гласник РС“, бр. 80/10) или овереном преводу потврде на обрасцу који прописује надлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, на обрасцу који прописују надлежни органи Швајцарске).

Уколико нису испуњени наведени услови, примениће се одговарајући домаћи порески прописи, који предвиђају опорезивање капиталног добитка у Републици Србији.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли IMO Property Investments A.D. Beograd, који је разврстан у мало правно лице, може примењивати „пуне“ Међународне стандарде финансијског извештавања (МСФИ), с обзиром да има обавезу извештавања према групи којој припада у складу са МСФИ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1519/2014-16 од 19.1.2015. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон), уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 20. Закона прописано је да за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица,

правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине, примењују МСФИ.

Одредбама члана 21. став 1. Закона прописано је да за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, мала и средња правна лица примењују Међународни стандард финансијског извештавања за мала и средња правна лица (МСФИ за МСП).

Имајући у виду наведено, а с обзиром да, у конкретном случају, IMO Property Investments A.D. Beograd припада категорији малих правних лица, мишљење Министарства финансија је да самим тим има обавезу да приликом вођења пословних књига и састављања годишњих финансијских извештаја примењују МСФИ за МСП.

Министарство финансија би желело, на крају, да укаже и да се претходно наведена обавеза за IMO Property Investments A.D. Beograd односи на састављање годишњих (статутарних) финансијских извештаја које ово привредно друштво доставља Агенцији за привредне регистре ради јавног објављивања.

Што се тиче начина извештавања на нивоу групе којој IMO Property Investments A.D. Beograd припада, Министарство финансија сматра да нема сметњи да ово привредно друштво и даље примењује МСФИ, али искључиво за потребе оваквог извештавања.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

2. Шта се сматра испуњавањем услова за признавање и засебно исказивање у пословним књигама земљишта у односу на објекте?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1341/2014-16 од 26.12.2014. год.)

У вези питања шта се сматра испуњавањем услова за признавање и засебно исказивање у пословним књигама земљишта у односу на објекте, односно да ли се под испуњавањем услова сматра: 1) дан ступања на снагу одредаба Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13–одлука УС, 50/13–одлука УС и 98/13–одлука УС) о могућности конверзије права коришћења у право својине; 2) упис права својине код Републичког геодетског завода, по захтеву заинтересованих лица или 3) стицање права коришћења земљишта, без обзира на право својине у складу

са параграфом 4.37 Концептуалног оквира за финансијско извештавање, из надлежности прописа о рачуноводству, Министарство финансија обавештава о следећем:

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон), уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Што се тиче начина вредновања земљишта и објеката, овим путем Министарство финансија посебно указује на примену Међународног рачуноводственог стандарда (МРС) 16: *Некрећнине, њоспиројења и оирема*, односно Одељка 17: *Некрећнине, њоспиројења и оирема*, Међународног стандарда финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП).

Одредбама параграфа 58. МРС 16: *Некрећнине, њоспиројења и оирема* прописано је да су земљиште и објекти засебна средства која се обрачунавају засебно, чак и када су заједно прибављени. Уз одређене изузетке, као што су каменоломи и терени који се користе као депоније, земљиште има неограничени корисни век и због тога се не амортизује. Објекти имају ограничени корисни век и због тога су средства која се амортизују. Повећање вредности

земљишта на ком се налази неки објекат не утиче на утврђивање корисног века тог објекта.

Ово питање на сличан начин уређено је и у МСФИ за МСП. Наиме, према одредбама параграфа 17.8. Одељка 17 – *Некрећнине, њоспиројења и ојрема*, земљиште и објекти су засебна средства и ентитет треба засебно да их рачуноводствено обухвата, чак и када су заједно стечени.

Правилником о начину признавања, вредновања, презентације и обелодањивања позиција у појединачним финансијским извештајима микро и других правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 118/13 и 95/14) ова питања нису посебно уређена. Међутим, чланом 4. став 1. тачка 5) овог правилника, прописано је да се компоненте имовине и обавеза вреднују посебно као позиције које се приказују у редовним финансијским извештајима.

Имајући у виду претходно наведено, мишљење Министарства финансија је да су правна лица у обавези да сваку набавку објекта са припадајућим земљиштем, на којем постоји право коришћења, евидентирају у својим пословним књигама тако да набавна вредност земљишта буде посебно исказана од набавне вредности објекта.

Уколико су у пословним књигама правних лица земљиште и објекти исказивани јединствено у оквиру ставке грађевинских објеката (на рачуну 022 – Грађевински објекти), тако да се на укупну вредност земљишта и објеката обрачунавала амортизација, или су исказивани на другом рачуну (нпр. на терет рачуна 014 – Остала нематеријална улагања), Министарство финансија указује да се овакав

начин евидентирања може сматрати погрешном применом прописа о рачуноводству, односно рачуноводственом грешком.

Самим тим, правно лице би требало да утврди да ли је овако учињена грешка материјално значајна у складу са МРС 8: *Рачуноводствене погрешке, промене рачуноводствених процена и грешке (Материјално значајна изоставања или погрешна исказивања ставки су материјално значајна ако би она, појединачно или заједно, могла да утичу на економске одлуке корисника донеће на основу финансијских извештаја. Материјални значај зависи од величине и природе изоставања или погрешно исказане ставке која се процењује у конкретним околностима. Величина и природа ставке, или њихова комбинација, могу бити одлучујући фактор).*

Овим путем Министарство финансија напомиње да је у параграфу 42. МРС 8 – *Рачуноводствене погрешке, промене рачуноводствених процена и грешке*, прописано да ентитет врши ретроспективну корекцију материјално значајних грешака из претходног периода у првом сету финансијских извештаја одобреном за објављивање након откривања тих грешака тако што ће:

- (а) преправити упоредне износе за презентован(е) ранији(е) период(е) у којем(има) су се грешке догодиле; или
- (б) ако се грешка догодила пре најранијег презентованог претходног периода, преправити почетна стања средстава, обавеза и капитала за најранији презентовани претходни период.

С обзиром на претходно наведено, Министарство финансија сматра да би правна лица требало да исправку настале грешке у ранијим финансијским извештајима (уколико су грешке материјално значајне) изврше адекватним корекцијама у пословним књигама текућег периода, односно приликом састављања финансијских извештаја за 2014. годину, уз одговарајућу презентацију и обелодањивање грешака из претходног периода, укључујући и износ корекција на почетку најранијег презентованог претходног периода у смислу МРС 8: *Рачуноводствене погрешке и промене рачуноводствених процена и грешке* и МРС 1: *Презентација финансијских извештаја* (у овом случају за упоредну 2013. годину).

Што се тиче пореских импликација предметним поводом, а с обзиром на ефекте погрешно обрачунате амортизације (рачуноводствене и пореске) на укупну вредност земљишта и објеката, захтев је прослеђен на даљу надлежност организационом делу Министарства финансија који је надлежан за тумачење пореских прописа.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

3. Начин евидентирања трошкова ПДВ који се односе на услуге рекламе страног правног лица у пословним књигама Специјалне болнице која није обвезник ПДВ-а

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-604/2014-16 од 25.12.2014. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Правна лица (у која, између осталих, спадају и установе које обављају делатност ради стицања добити, као што је случај са Специјалном болницом) дужна су да, почев од састављања финансијских извештаја за 2014. годину, приликом вођења пословних књига, односно евидентирања пословних промена, примењују одредбе Правилника о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 95/14, у даљем тексту: Правилник).

Одредбама члана 32. став 9. Правилника прописано је да се на рачуну 436 – *Добављачи у иносјансјиву*, исказују фактурисане и нефактурисане обавезе према добављачима у

иностранству, осим према зависним и осталим повезаним правним лицима.

Правилником је такође дефинисано (члан 36) да се обавезе настале по основу обрачунатог пореза на додату вредност исказују на рачунима групе 47 – *Обавезе за порез на додату вредност*, према називима рачуна у оквиру ове групе.

У складу са одредбама члана 42. став 7. Правилника прописано је да се на рачуну 535 – *Трошкови рекламе и пропаганде*, исказују трошкови за услуге по основу извршене рекламе и пропаганде, као и трошкови по основу рекламног и пропагандног материјала.

Према подацима који су наведени у захтеву, Специјална болница за услуге рекламе у иностранству добија рачуне инодобављача на основу којих, као порески дужник, у складу са одредбама Закона о ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 6/14 и 68/14–др. закон), прави интерне обрачуне, обрачунава и плаћа ПДВ. У захтеву је, такође, наведено да Специјална болница није обвезник ПДВ-а.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да, у конкретном случају, Специјална болница није обвезник ПДВ-а, односно нема право на одбитак претходног пореза за трошкове рекламе и пропаганде (нема евидентирања промена на рачунима групе 27 – *Порез на додату вредност*), Министарство финансија је мишљења да је Специјална болница у обавези да рачуне (фактуре) које прима од инодобављача за услуге рекламе, у целокупном износу (брutto износ са ПДВ приказан у рачуну добављача)

евидентира (књижи) у својим пословним књигама као трошак на рачуну 535 – *Трошкови рекламе и промоције* (дуговни салдо), као и да одговарајући износ тих рачуна (фактура) евидентира на рачуну 436 – *Добављачи у иностранству* (потражни салдо), а износ ПДВ по тим рачунима (фактурама) на одговарајућем рачуну групе 47 – *Обавезе за порез на додату вредност* (потражни салдо).

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПЛАТНИ ПРОМЕТ

1. Правни третман измиривања новчаних обавеза пребијањем у ситуацији када су рачуни дужника у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-03996/2014-16 од 26.1.2015. год.)

У вези са питањем из дописа које се односи на примену одредби Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр . 3/02, 5/03, „Сл. гласник РС“, бр. 43/04, 62/06. 119/09–др. закон и 31/11) којима се уређује измиривање међусобних новчаних обавеза када су рачуни дужника блокирани ради извршења принудне наплате, Министарство финансија указује да је одредбом члана 46. став 2. Закона о платном промету прописано да правна лица и физичка лица која обављају делатност могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија,ступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин, у складу са законом. Осим наведеног, ставом 3. истог члана овог закона прописано је да правна и физичка лица која обављају

делатност не могу измиривати новчане обавезе на начин из ст. 1. и 2. овог члана ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

С тим у вези, мишљење Министарства финансија је да је измиривање новчаних обавеза пребијањем, у ситуацији када су рачуни правних и физичких лица која обављају делатност блокирани ради извршења принудне наплате, супротно члану 46. став 3. Закона о платном промету. Престанак обавезе пребијањем које је *contra legem*, односно противно члану 46. став 3. поменутог закона, сматра се ништавим у смислу члана 103. Закона о облигационим односима, те не производи правна дејстава, нити субјективна права и обавезе. Исто тако, Министарство финансија подсећа да је чланом 109. Закона о облигационим односима прописано да на ништавост суд пази по службеној дужности, те да се на њу може позивати свако заинтересовано лице, као и да је казеном одредбом члана 50. став 1. тачка 5) и став 2. Закона о платном промету прописан прекршај и прекршајна казна за правно лице – дужника чији су рачуни блокирани ради спровођења поступка принудне наплате, а које своје обавезе измирује супротно одредби члана 46. став 3. овог закона.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Да ли нерезидент може своје потраживање, настало по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидента, пренети на другог резидента – примаоца потраживања?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-03996/2014-16 од 26.1.2015. год.)

У вези с питањем које се односи на примену одредби Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11, 119/12 и 139/14) којима се уређује пренос потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, Министарство финансија указује да је чланом 7. став 1. Закона о девизном пословању прописано да банке, односно резиденти, осим резидената – физичких лица, и нерезиденти могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, који се не сматра комерцијалним кредитима и зајмовима.

Имајући у виду наведену одредбу Закона о девизном пословању, мишљење Министарства финансија

је да предмет преноса могу бити само она потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, док, по испуњењу поменутог услова у погледу предмета преноса, учесници под једнаким условима у пословима из члана 7. Закона о девизном пословању могу бити како резиденти, тако и нерезиденти, осим резидената – физичких лица. У складу с тим, мишљење Министарства финансија је да нема сметњи да нерезидент, као поверилац и уступилац, своје потраживање, настало по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидента, пренесе на другог резидента – примаоца потраживања.

Начин вршења преноса потраживања и дуговања насталих по основу спољнотрговинског промета робе и услуга резидената уређен је чланом 7. Закона о девизном пословању, којим је, између осталог, прописано и то да се потраживања и дуговања која су настала по основу спољнотрговинског промета робе и услуга резидента – јавног предузећа и правног лица са државним капиталом или правног лица које је у процесу реструктурирања или приватизације, могу преносити, односно платити или наплатити само на основу уговора, сагласности или изјава закључених између свих учесника у послу, уз претходно прибављену сагласност Владе.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

СТАРА ДЕВИЗНА ШТЕДЊА ПОЛОЖЕНА КОД ФИЛИЈАЛА БАНАКА У ДРУГИМ РЕПУБЛИКАМА БИВШЕ СФРЈ

1. Захтев за појашњење процедуре у вези са исплатом старе девизне штедње која је депонована у Љубљанској и Инвест банци

(Мишљење Министарства финансија, бр. 422-00-00001/2015-16 од 28.1.2015. год.)

Европски суд за људска права у Стразбуру (у даљем тексту: Европски суд) донео је коначну пресуду у предмету Алишић и други против држава сукцесора СФРЈ, која пресуда је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 97/14, из које, између осталог, произилази да ће сви грађани који се налазе у истој позицији као и подносиоци представке, бити намирени на исти начин као и друге штедише. Међутим, Министарство финансија напомиње да је Европски суд одлуком предвидео обавезу Републике Србије и Републике Словеније да у року од годину дана прилагоде своје прописе, како би се штедишама омогућило коришћење њихове

штедње. У вези са наведеним, са циљем поштовања и спровођења налога из пресуде Европског суда, Влада Републике Србије је образовала Радну групу за извршење налога из пресуде Европског суда у предмету Алишић и други против Босне и Херцеговине, Хрватске, Србије, Словеније и Бивше Југословенске Републике Македоније.

Сагласно наведеном, односно након што Република Србија, у року предвиђеном пресудом Европског суда, а након претходног детаљнијег сагледавања правних и материјалних аспеката пресуде, изврши прилагођавање својих прописа везаних за ову материју, стећи ће се услови за остваривање евентуалног права тужиоца по основу старе девизне штедње положене код филијала банака у другим републикама бивше СФРЈ.

**ФИНАНСИСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈАНУАРУ 2015. ГОДИНЕ**

ЗАКони

Закон о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за другу фазу Пакеџ пројекта Костолац-Б Power Plant Project између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, као Зајмопримца и кинеске Exproret-Import банке као Зајмодавца	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 2 од 20. јануара 2015. год.
--	---

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о начину и поступку продаје акција банака које су у власништву Републике Србије или у власништву банака у стечају и ликвидацији у којима функцију стечајног и ликвидационог управника врши Агенција за осигурање депозита	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 9 од 28. јануара 2015. год.
Уредба о изменама Уредбе о јединственој тарифи по којој се наплаћују накнаде за услуге које врши Управа за трезор	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 12 од 31. јануара 2015. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о инвестиционим фондовима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима за обављање делатности друштва за управљање инвестиционим фондовима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржини, форми и начину објављивања годишњих, полугодишњих и кварталних извештаја јавних друштава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.

Правилник о допуни Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 6 од 22. јануара 2015. год.
Правилник о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 7 од 23. јануара 2015. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 16. јануара 2015. год.
Одлука о изменама и допуни Одлуке о извештавању о кредитним пословима са иностранством	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 16. јануара 2015. год.
Одлука о измени Одлуке о извештавању банака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 16. јануара 2015. год.
Одлука о измени Одлуке о објављивању података и информација банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 16. јануара 2015. год.
Одлука о измени Одлуке о подацима које давалац лизинга доставља Народној банци Србије и о начину и роковима достављања тих података	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 16. јануара 2015. год.
Одлука о износима просечних пондерисаних малопродајних цена и минималних акциза за дуванске прерађевине	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 12 од 31. јануара 2015. год.
Одлука о утврђивању Списка наручилаца за чије потребе Управа за заједничке послове републичких органа спроводи централизоване јавне набавке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 12 од 31. јануара 2015. год.

ОСТАЛО

Усклађени динарски износи акциза из члана 9. став 1. тачка 7) алинеја трећа, члана 9. став 5, чл.12, 12а и 14, члана 40а став 1. тачка 5) и члана 40г Закона о акцизима годишњим индексом потрошачких цена у 2014. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 4 од 16. јануара 2015. год.
Усклађени динарски износи из члана 56б став 2. тачка 1) и став 3. Закона о порезу на додату вредност	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Усклађени динарски неопорезиви износи пореза на доходак грађана из члана 9. став 1. тач. 9), 12) и 13), члана 15а ст. 2, 4. и 5, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 4), 5), 6) и 7) и члана 21а Закона о порезу на доходак грађана годишњим индексом потрошачких цена у 2014. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Усклађени динарски износи акциза из члана 40а став 1. тач. 6) до 8) Закона о акцизима годишњим индексом потрошачких цена у 2014. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Усклађени динарски износ из члана 13. став 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање годишњим индексом потрошачких цена у 2014. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Усклађени износ накнада из члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 4) и члана 54) став 3. Закона о дувану	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 20. јануара 2015. год.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 11 од 30. јануара 2015. год.

Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2015. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 11 од 30. јануара 2015. год.
Износ највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2014. годину Износ процењене највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2015. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 11 од 30. јануара 2015. год. <i>Сл. гласник РС</i> , бр. 11 од 30. јануара 2015. год.
Износ месечне основице доприноса за обавезно здравствено осигурање за лица за која се средства за уплату доприноса обезбеђују у буџету Републике за 2015. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 11 од 30. јануара 2015. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Горана Грозданић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132